

خۆشه‌ویستی نیشتمان و کاریگه‌ری شاعیرانی پیشه‌نگ له‌سه‌ر میرزا ئه‌حمه‌دی داواشی

نمونه: خانا و مه‌وله‌وی

عه‌داله‌ت که‌ریمی

کورتە:

له‌م لیکۆلینه‌وه‌دا هه‌ولمان داوه کاریگه‌ری خانای قوبادی و مه‌وله‌وه‌ی له‌سه‌ر میرزائەحمەد داواشی بخریته به‌رباس له‌به‌رئه‌وه‌هه‌تا ئیسته‌هیچ لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی له‌م شیوه‌ ئه‌نجام نه‌دراو،

شیعری نووسراوی کوردی هه‌ر وه‌کوو شیعری هه‌موو میلله‌تان، له‌ سه‌ره‌تاوه به‌ شیعری کلاسیک ده‌ستی پێ کردووه. ماوه‌یه‌کی دوورودرێژ، شۆڤه‌سواری ناو مه‌یدانی شیعری بووه و گه‌شتی خۆی کردووه. به‌پێی سروشت و هه‌ست و هۆشی شاعیران هه‌ر وه‌کوو په‌یره‌وی کردنی شیعری کلاسیکی گه‌لانی تر، هه‌روه‌ها به‌پێی په‌یوه‌ندی بیروباوه‌ڕ له‌ لایه‌ک و نزیکایه‌تی زمان له‌ لایه‌کی دیکه‌وه؛ لیکچوونی بابته و ناوه‌ڕۆک له‌ به‌ره‌می ئه‌ده‌بیی ئهم گه‌لانه دیار هاتووه‌ته ئاراوه. به‌شیککی ئهو به‌ره‌مانه له‌ژێر کاریگه‌ریی بووه و هه‌ندیک شاره‌زا و په‌وانبیژان توانیویه‌ به‌رگ و پۆشته‌یه‌کی کورده‌واریی به‌ به‌ردا بکه‌ن. ئهم کاریگه‌ریی دانانه، له‌ناو خودی میژووی ئه‌ده‌بی کوردیشدا هه‌یه. میژووی ئه‌ده‌بی کوردی و ژانری شیعری له‌سه‌ر ده‌ستی شاعیرانی پیشه‌نگ له‌دایکبووه و گه‌شه‌ی سه‌ندوووه و په‌ره‌ی پێ دراوه، که نمونه‌ی به‌رزیان بابا تاهیری هه‌مه‌دانی، مه‌لا په‌ریشان، مه‌لای جزیری، فه‌قی ته‌یران، بیسارانی، خانای قوبادی، مه‌وله‌وی، نالی و ده‌یانی دیکه. ئهم شاعیره‌ داھینه‌رانه چی له‌ ئاستی فۆرم و چی له‌ ئاستی ناوه‌ڕۆکدا ده‌یان ئه‌زموونی جۆراوجۆری داھینانیان به‌ره‌مه‌پێناوه‌وه که بوون به‌ قوتابخانه‌ی فیربوون و سه‌رچاوه‌ی ئیله‌امی نووسین و داھینان بۆ چه‌ند نه‌وه‌یه‌ک له‌ شاعیرانی دوا‌ی خۆیان. له‌م وتاره‌دا کاریگه‌ریی چه‌ند شاعیری پیشه‌نگی کلاسیکی کوردیی له‌سه‌ر شیعری میرزا ئه‌حمه‌دی داواشی ده‌خه‌ینه به‌ر باس. به‌تایبه‌ت خانای قوبادی و مه‌وله‌وی تاوگۆزی.

کلیل واژه: ئه‌حمه‌د داواشی خۆشه‌ویستی نیشتمان سروشت و جوغرافیا پیشگویی خانانی قوبادی مه‌وله‌وی

کورد

میهن پرستی و تاثیر پذیری میرزا احمد داواشی از ازدوشاعر کرد خانای قوبادی و مولوی کرد

چکیده: دراین پژوهش سعی بر آن است که، تاثیر پذیری خانای قبادی و مولوی کورد را بر میرزا احمد داواشی مورد بحث قراردهیم. زیرا تاکنون چنین پژوهشی در این زمینه انجام نگرفته است.

تاریخ شعرمکتوب کوردی همچون سایرملت ها درابتد با ادبیات کلاسیک آغازشده و برای مدت ها این سبک، یکه تاز میدان ادب و فرهنگ بوده است. براین اساس، توجه به گرایش، احساس و ذهن شاعروتاسی ازشاعرسایرملت ها همچنن قرابت افکاروزبان ارتباط محسوس بین شعر از نظر محتوا و مضمون درطول زمان شکل گرفته است.

بخشی ازاین آثارشعرای دیگر فرهنگ ها تاثیرپذیرفت وشاعران کورد بارویکرد وجهانبینی خود، این رابه سبک وسیاق خاص خودآراسته اند. فاصله این اثرگذاری درمقابل تاثیرپذیری دربین شاعران کورد نیزمشهوداست. تاریخ ادبیات کوردی و سبک شعرآن، باید طولای شاعران پشیرو، غنیافته وبار معنایی گسترده تری پیدا کرده است.

از نمونه های برجسته می توان به باباطاهر عریان، ملا پریشان، ملای جزیری، فقی طیران، بیسارانی، خانای قوبادی، مولوی کورد،نالی و... اشاره کرد

این شاعران خلاق ومبتکر ازنظرمفهوم وشکل ساختاری، ده ها اثرفاخررا بر دستاورد های ادبیات کوردی افزوده اند که، هریک به مکتبی برای فراگیرادبی ومنبع الهام برای شاعران پس ازخود مبدل شدند. دراین مقاله، تاثیرگذاری دوشاعرپشیرو ادبیات کلاسیک کوردی بر شعرمیرزا احمد داواشی واکاوی و به روش توصیفی- کتابخانه ای بررسی گردیده است

The influence of Mirza Ahmad Dawashi on the poets before him as an example of Qobadi and Maulvi.

Abstract:

Our main research is to discuss the influence of the Khanay Ghobadi and the Kurdish Mawlawi on Mirza Ahmad Dawashi. researchers have not done research in this area.

The history of Kurdish written poetry, like other nations, first started with classical literature, and for a long time this style has been at the forefront of literature and culture. Therefore, paying attention to the tendency, feeling and mind of the poet and the poet of other nations, as well as the affinity of thoughts and language of communication. The feeling between the poem in terms of content and theme has been formed over time. Some of these works have been influenced by poets of other cultures, and Kurdish poets have embellished it in their own unique style and style with their unique approach. The history of Kurdish literature and its style of poetry must have been enriched and enriched by the leading poets and gained a wider meaning. Among the outstanding examples, we can mention Baba Taher Arian, Mullah Parshan, Mullah Jaziri, Faqi Tayran, Bizarani, Khanai Qubadi, Meh Waleh We Kurd, Nali etc. These creative and innovative poets, in terms of concept and structural form, have added dozens of great works to the achievements of Kurdish literature, each of which became a school for literary scholars and a source of inspiration for poets after them. In this article, we will analyze the influence of two leading poets of classical Kurdish literature on the poetry of Mirza Ahmad Dawashi.

پیشەکی:

میرزا ئەحمەدی داواشی:

میرزا ئەحمەد داواشی کورپی محەممەد لەنیوان سالانی (١٢٨٤ بۆ ١٣٩٥) کۆچی ھەتاوی ژیاو. لە شاری ڕوانسەر سەر بە پارێزگای کرماشان ھاتوووە دووایاوە. ھەر بە مندالی نراووە بەر خویندن و وەکوو فەقی لە مەکتەبی گوندی تەم تەم سەر بە شاری ڕوانسەر وانە ی فەقیەتی تەواو کردوو. میرزا ئەحمەد ھەر بە مندالی بەھۆی کار و پیشە ی باوکیەووە کە لە خزمەت حاکمان و دەسەڵاتدارانی ئەرەلاند بوو، لەگەڵ کەسایەتی سیاسی و لە مەکتەبی تەم تەمیش دا لەگەڵ کەسایەتیە گەورەکانی ئەو ناوچە یە و شاعیران و نووسەراند ھاوقسە بوو و ھەر کام کاریگەری خۆیان لە سەر کەسایەتی میرزا ئەحمەد داناو. میرزا ئەحمەدی داواشی یەکیکە لە شاعیرانی سەد سالی ڕابردوو، کە لە فۆرمدا پەپرە ی لە شیوازی کلاسیکی ئەدەبی کوردی گۆران کردووە کە بە ھەر دوو زاری گۆرانی و سۆرانی شیعری ھۆنیووەو. جگە لە ئاگاداری لە شیعری کوردی، کە زوانی دایکی بوو میرزا وا دیارە ئاگاداری نووسین و شیعری شاعیرانی فارس پیش خۆی و سەردەمی خۆی ھەبوو و ھەولێ دەستخستنی نووسین و دیوانەکانی داو و کەلکی لێ وەرگرتوون. ھەروەھا جگە لە زمانی کوردی کە زمانی دایکی بوو، ئاشنا و شارەزایی لەگەڵ زمانەکانی فارسی و عەرەبی ھەبوو. بەپێی ئەو بەلگە شیعریانە ی لە دیوانە کەیدا بەرچاو دەکەون و بە خویندنەووە و تیگەشتن لە شیعەرەکانیدا ئەو مان بۆ دەرە کەوێت کە کەسایەتیەکی خاوەن ھزر و ئاکار. زۆر بابەتی فیکری سیاسی و کۆمەلایەتی و نیشتمانی و نەتەوایی و پەرەردەیی بوو کە لە شیعەرەکانیدا ڕەنگیان داووەو. لەنامە شیعریەکانیدا کە لەگەڵ سەید تاهیری ھاشمی و مەلاموحتیدینی سالحی، شیخ موحەمەد سەعیدی نەقشبەندی گۆرپووەتەووە ئاستی گەورەیی میرزائەحمەد مان بۆ دەرە کەوێت لە شیعروئەدەدا، بۆدلیابوونی خوینەر چەند بەیت شیعەر لە بلیمەتی میژووی ئەدەبی کوردستان مامۆستا سەید تاهیری ھاشمی لەسەر گەورەیی میرزائەحمەد داواشی ئیشارە پی دەکەین ئاستی بەرز ی ئەم شاعیرە لە ڕوانگە ی سەید تاهیرەووە لەم چەند کەلە شاعیرە ی پەس و پیشی داواشی و ئەدەبی گۆران بەرزترە،

پرچە نۆشە کەت، پرچە نۆشە کەت

ئەحمەد نامە کە ی پرچە نۆشە کەت

نەتیجە ی سەھبای تازه جۆشە کەت

رەشە ی خامە کە ی مە ی فرۆشە کەت

مەزمونش غارەت دەپرو ھۆشە کەم

يانپهاى مه تلخ سيا پوښه كه م

ياواو خاس و انام يه ك يه ك فهرده كه ت

فهرده كه ي شيرين گشت بى گهرده كه ت

ديم ئه راواى زومره ي شيرين گوشتاران

نامى دانايان پرووى پژگاران

وينه ي ماموساى بيساران مه نزل

هم تركه و حه يدەر خانای داخل نه دل

شاكه ي وهش مه زمونچه نى مه نسوورخان

ئه لماس پر شه وق شه فى نوكته زان

مه لاکه ي گوران ياقوويى سوخن سنج

مه هجوورى دل ته نگ ويسووى مايه رهنج

قادر و بولبول مه لكه ي مه ينه ت كيش

داخى و داخ نه جهرگ سه يدى دهروون پيش

مه لاکه ي كلاش ديوانه ي پهروه ي

يانه جه شوله ي شه مان چه پهن نه ي

كوماسى ومه جزوون، شيخ سازانى

حه يب وسه ليم فه هيم و فانى

له كو تايدا ئه ليت

به لام جه ئاداب عه شق مه جازى

نه که ردهن چون تو سوخن پهردازی

حه قه ن جه م به ستهن جه گهردين لاوه

دل به ئافه رين ليو به سه ناوه

به لي هه ي دهروون گه نجينه ي پازان

دل نيشانه ي تير ناوه ک ئه ندازان

بو وه گيان ويم هه م وه مهرگ ویت

قه بوول کهر چه نيم چيوئ ماچوون پیت

حه يفه ن ئي گهردين دورو مهرجانه

ئه لماس وياقووت مرواري ودانه

نيمي نه مه خزهن سینه مه دفوونه ن

نيمي تر که فته ي ساراي هاموونه ن

په ي ئي خه زانه ي خه مان پروازه

سه ندووقی نه چوئ موبه ت بسازه

تا ئه رگيان ته سليم ده ور ساقی بو

نامت نه سه فحه ي ده ووران باقی بو

ئه زمونه کانی شيعر و داهينان:

پروسه‌ی داهینان و ئەزموونی شیعری لە چوار ئاستدا دیواری دەکریت. یەکەم: شاعیر خۆی داهینەرە و بە دوور لە ژێر کاریگەری شاعیریکی دیکە، دەقی نووسبووەتووە. دووەم: شاعیر لە ژێر کاریگەری شاعیریکی دیکەدا بەلام دەتوانیت جیاواز بێت و تاییەتمەندی خۆی بە دەقەکە بەخشیت. سێهەم: شاعیر لە ژێر کاریگەری شاعیریکی دیکەدا بەلام دەتوانیت تازەگەری لە بابەت و فۆرمدا بکات. چوارەم: شاعیر لەناو بازنە یاسایکردنەوه‌ی یەکیەک لە سێ ئەزموونەکه‌ی پیشوودایە.

شاعیرانی کورد، بەدەر نین لەم چوار ئەزموونە. ئەگەر لەسەر ئەزموونی شیعری ستوونی بە زمانی کوردیی ناوەندیدا پاس دانی بکەین، دەتوانین بڵێین: ئەزموونی نالی داهینەرانه‌یە و ئەزموونی مەحوی جوداخوازانه‌یە لە نالی و ئەزموونی گۆران نوێگەرییە لە هەر دوو شاعیر و ژمارەیه‌کی زۆر لە شاعیرانی ئەو سەرده‌مانەدا لە ناو بازنە یاسایکردنەوه‌ی باوی ئەزموونەکانی ئەم سێ شاعیرانە.

کاریگەری شاعیرانی کلاسیکی لەسەر شیعری میرزا ئەحمەد:

شاعیرانی کورد وەک شاعیرانی هەموو نەتەوه‌یه‌کی تر، لە هەلبەستەکانیاندا بە زۆری پەیره‌ویی شیعری شاعیرانی بەر لە خۆیانمان دەکرد، بەهۆی ئەوه‌ی که شۆینی خویندن و فیربوون لە ولاتی کورده‌واریدا بریتی بوو لە حوجره و کونجی مزگه‌وته‌کان، لەبەر ئەوه‌ به تاییه‌ت شاعیره‌کانی کورد ئەوسا یان مەلا و فەقی بوون، یان پەیه‌ندییه‌کی بەهێزیان بوو لەگەڵ مەلا و و فەقی و هاتووچۆکه‌رانی مزگه‌وتدا. (سەرجه‌می به‌رهم محهمەد ره‌سوڵ هاوار سلیمان ۲۰۰۸ ل ۱۰۶) سەبارەت بە میرزا ئەحمەدی داواشی دەتوانین بڵێین دوا بەره‌ی شاعیری کلاسیک و حوجره‌کانه‌ جگه‌ له‌ داهینانی خۆی پەیره‌وی شاعیرانی پیش خۆی کردوو پێگه‌ی حوجره و مزگه‌وته‌کانه‌وه‌ له‌بەر ئەوه‌ هەر به‌ مندالی له‌ حوجره‌کاندا نراوه‌ته‌ به‌ر خویندن و تا کۆچی دوا‌یی ده‌کات، له‌ نه‌ه‌جی ئەو په‌روه‌رده‌یه‌ ده‌رناچیت.

ئەوه‌ی دیاره‌ ئەوه‌یه‌، که هەر مه‌کته‌بێک له‌سەر مه‌کته‌به‌کانی پیش خۆی دانراوه‌. بەلام ئەو شته‌ی گرنه‌گه‌، ئەوه‌یه‌ که هەر مه‌کته‌بێکی تازه‌ که هاتوو؛ میراتی هونه‌ری و ئەده‌بی و مه‌کته‌به‌که‌ی پیش خۆی ئاوێته‌ی پوانه‌گه‌یه‌کی تازه‌ کردوو و له‌ چوارچێوه‌ی تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی خۆیدا که‌لکی لی وه‌رگرتوون. کاتیک باس له‌ ئەده‌بی کلاسیکی کوردی به‌ زاری گۆرانی له‌م ده‌فه‌رده‌ ده‌کەین، جگه‌ له‌ شاعیرانی له‌ک و لوړ خیرا خانای قوبادی و مه‌وله‌وی تاوگۆزی و چەند که‌سیکی ترمان به‌ خه‌یالدا دی. ئەمه‌ جگه‌ له‌ نالی و مه‌حوی و حاجی قادری کۆیی و... که به‌ زاری سۆرانی شیعریان نووسیه‌ و به‌ دڵنیاوه‌ هەر کام له‌م بلیمه‌تانه‌ له‌ پێگه‌ی ئەوی ترانه‌وه‌ ئاگاداری شاعر و نووسین و بیروباوه‌ری یه‌کتر بوون. میرزا ئەحمەدی داواشیش وه‌ک له‌ شیعه‌کانیدا ده‌رده‌که‌وێت قوتابی قوتابخانه‌ی ئەو که‌له‌ شاعیرانه‌ بووه‌. به‌تاییه‌تی خانای قوبادی و مه‌وله‌وی. ئاشنایی له‌سەر شیعه‌کانی عیله‌ به‌گی

جافیش هه‌بووه، نمونه‌ی کاریگه‌ری و په‌نگدانه‌وه‌کانیان له‌شیعره‌کانی میرزائه‌حمددا ده‌خه‌ینه‌پروو، نمونه‌ی یه‌که‌م خانای قوبادی نمونه‌ی دووم مه‌وله‌وی و نمونه‌ی سیوم کورته‌یه‌ک له‌عیل به‌گی جاف،

کاریگه‌ری خانای قوبادی:

خانای قوبادی (۱۷۰۰ - ۱۷۷۲ ز) جافی جوان‌پۆیه نه‌وه‌ی قوباد خانای گه‌وره‌یه حاکمی ده‌پنه‌وده‌ره‌تنگ له‌دۆلی ده‌ر سه‌ربه‌ناوچه‌ی سه‌لاس و باوه‌جانی ئیسته باوباپیرانی حاکم ده‌سه‌لات دار بوون، خانا یه‌کیک له‌فیه‌سۆف و شاعیره گه‌وره‌کانی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌م ی کورد، شاره‌زایه‌کی ته‌واوی له‌زوانه‌کانی عه‌ره‌بی و فارسیدا هه‌بووه خاناده‌ستیکی بالای له‌هۆنینه‌وه‌ی شیعو به‌تاییه‌ت وه‌گیراندا هه‌بووه به‌تاییه‌ت تروه‌رگیرانه‌کانی نیزامی گه‌نجه‌وه‌ی هه‌رچه‌ند تائه‌م چه‌ند ده‌ساله‌ی لی‌راوبه‌ر به‌ره‌مه‌کانی وه‌ک مه‌کتوبات به‌رده‌ست نه‌بوون هه‌رله‌بنمیچی مالن و می‌حراب تاقچه‌ی مزگه‌وته‌کاندا به‌پرشوبه‌لای ته‌پو تو‌زیان له‌سه‌رنیشت بوو که‌به‌زه‌حمه‌تی سه‌ید تا‌هیری هاشمی مامۆستا عه‌بدولکه‌ریم مودرس به‌شکیکه‌م له‌به‌ره‌مه‌کانی له‌چاپ دران و که‌وتنه سه‌رکتابخانه‌ی کوردی به‌لام زۆریک له‌شیعره‌کانی له‌ناوچه‌ی جوان‌پۆ جگه‌له‌هه‌ندی‌ک خو‌ینه‌وار به‌بی نانسینی خاوه‌نه‌که‌ی له‌سه‌رزاری خه‌لک ده‌وترانه‌وه دووم هۆکاردوای حوجره بووه که میرزائه‌حمه‌د داواشی ئاکاداری شیرو نووسینه‌کانی بی‌ت وه‌ک قوتابخانه‌یه‌ک به‌هه‌ریان لی‌بگری‌ت بۆ شیعو نووسین خانا وه‌ک قوتابخانه‌یه‌ک کاریگه‌ری له‌سه‌ر زۆر شاعیری سه‌رده‌می خۆی و دوای خۆی داناوه. ئەم کاریگه‌رییه به‌سه‌ر دیوانی میرزا ئەحمه‌دیشه‌وه زۆر پر په‌نگه که خۆی له‌شیعره‌کانیدا ئاماژه‌ی پی ده‌کات که قوتایی قوتابخانه‌ی شیعرییه‌که‌ی خانا بووه. چی له‌شیعره ئایینییه‌کانی وه‌ک حه‌وت ته‌رجیعه‌ند و می‌عراج و حه‌ماسی و عاشقانه‌کانی وه‌ک شیرین و فه‌ره‌اد شیعره نه‌ته‌وه‌یییه‌کانیدا، کاریگه‌ری له‌سه‌ر داناون و ئیله‌هامی لی‌وه‌رگرتوون.

نمونه‌ی یه‌که‌م:

میرزائه‌حمه‌د داواشی له‌شیعری شیرین و فه‌ره‌ادا ئیله‌هامی له‌شیعری شیرین و فه‌ره‌ادی خانای قوبادی وه‌رگرتووه. به‌پیی شیعه‌کانی میرزائه‌حمه‌د داواشی بی‌ت، خانا به‌هه‌ره‌هۆکاریکه‌وه بووبی‌ت، ئەم به‌شهی له‌داستانی شیرین و فه‌ره‌اد که له‌سه‌رزاری دانیشتووانی ناوچه‌ی کرماشان به‌گشتی بووه و هیشتا له‌سه‌رزاران‌ه‌وه ده‌وتری‌ته‌وه له‌شیرین و فه‌ره‌اده‌که‌دا ته‌واوی نه‌کردووه یا نه‌ی هیناوه‌وه له‌قه‌له‌می خستوو به‌یوه داواشی وه‌ک چۆن خانا له‌م به‌یته شیعه‌که‌ی

راسته‌ن مه‌واچان فارسی شه‌ره‌که‌ره‌ن

کوردی جه‌فارسی به‌ل شیرینه‌ره‌ن

ئەمە يانی ئەو ھەمە میرزائەحمەد داواشی جگە لەو ھەمە ئەگاداری شیعەر و نووسینەکانی شاعیرانی فارس و کوردی پیش خۆی و سەر دەمی خۆی بوو بە تاییەت خانە و مەولەوی و کۆماسی و بیسارانی و سەیدیو شاگە و خان مەنسور ئەیوانی لە شاعیرانی سەر دەمی خۆی سەید تاهیری ھاشمی، مەلامو حیدینی سەلحی، سەیفلا یەعقوبی... بوو، ھەتتا نامە شیعری لە گەڵ سەید تاهیری ھاشمی، مەلامو حیدین سەلحی، شاعیر سیف اللە یەعقوبی گۆریو ھەو ھەمە باشیش ئەگاداری بەشی ئەدەبی فۆلکلۆر بوو، کە میراتی نەتەو ھەمە یە ئیمە ھەمە تەبلی بەشیکی ئیجگار بە نرخێ ئەدەبیاتی کوردییە و لە ھەندیک قوناخدا دەگاتە پلە و یۆزە گەلە پیشکە و توو ھەکان، ھەمە داستانە ھەماسی و عاشقانە و ئەخلاق و ھەمە فەناییەکان کە رۆح و جموجۆل ھەمە لێکەوتی مەلەتە کە ی تیاندا

دیاره و ئاشکرایه، به شیوه یه کی هونه رهنه ندانه و داهینه رانه به کاریه پیناون کردونی به ناوه پوکی هه ندیک له شیعره کانی که دیارده یه کی جوان وکاره مه یه له شیعرده، گه رانه وه به ره و که له پوو رو سامانی نه ته وایه تی وده ست بژارکردنیان له شیعرده شتیکی زور به جی یه، نه وه ئاستی شاره زایی شاعیر دهرده خات به تاییه ت شاعیریکی وه ک میرزائه حمده داواشی له میژوو که له پوو و زمان نه ته وه کهیدا به گشتی، که به باشتترین شیوه سوودی لی وه گرتون و به پوچ نه فه سیکی هاوچه رخی سه رکه وتوو مامه له ی له گه لدا کردوون، کردوونی به پره مزیککی نوی به حاله تیکی نوی به شیوه یه کی جوان مامه له ی له گه لدا کردوون، به دارشتتیکی نوی، و بوچوونیکی تازه وه کردوونی به که ره سته ی شیعره کانی نمونه یه ک له به شیکی زور له وچه شنه شیعره ی میرزائه حمده داواشی له خواره وه ده خهینه روو.

ئه گهر چاو یک له م چهنده به یته شیعره ی میرزائه حمده داواشی بکهین له شیعره ی به رزه چناری ئیلهام گرته ی هه مان شیعره ی سه نه م گو له که داستانه شیعریکی ئاشقای فلکلووری کوردیی ناوچه ی ئیلام و کرماشانه و و له ناوچه جاف نشینه کانیس باسی ده کریت. سه نه م گو له که چه شوخو شه نگیک که خاوه ن چهنده براو باوانه هاتوه ته له سه رکانی کونه ده گو زیت کو ریک به هه لکه وت سواری نه سپیکه و ریگه ی ده که ویته سه رکانیه وه، سه نه م گو له ده بینو دلی سه د دل عاشقی ده بیت داوای جامی ئاو له سه نه م گو له ده کات، به ده م قسه وه نه ی دوینن سه نه م گو لیش وه لای نه داته وه پپی نه لیت که نه گهر زیاده رهوی له قسه کانی بکات نه وه بانگ له به رو باوانی ده کات به شیوه ی عورف و عاده تی نه وه سه رده مه وه لای نه ده وه

نه وه سه رسه راوی نه وه سه رسه راوی

یه ی رووژ راگه م که فت نه وه سه رسه راوی

دیم که نیشته گه ته رکه ته راوی

کونه پر مه که ی باوان خراوی

کونه پر مه که ی له ده لیای بی په ی

پهنجه چوون شمشال قامه ت وینه ی نه ی

من دل له گیان نام سلامی کردم

بال جاوی هیزدا من گیان سپه ردم

وتم: تکی ئاو به ی پیم وه ده س جامت

سامت چینییه و نیرانم نامت

وات: تکی ئاودهم پیت وه دیده و ده دل

جامم چینییه و ناوم سه نه م گول

وتم سه نه م گول به ختم له به ختت

ئاسمان بهرز زه مین سه ختت

تن مهرگ برات تن گیان کوپرت

که ره مکه ماچی له گونای دپرت

وتم وه مهرگ برام و گیان کوپرم

قسه ی زوور بکه ی من سکت دپرم

وتم: سه نه م گول دهم نقل نه وات

من وه بی مورد چتو بیچم له لات

که سی په ری گول وه لام نه وهردهن

وت: هه زار جوور تو وه ی داخه مه ردهن

که سی په ری گول له لام نه وهردهن

وت: خه وهر گهر بییه م بهر وه باوانم

پاره پاره ت کهن له وهر داوانم

وتم نوو پرت که م په ی مال باوانت

تابووه ئاگر و برشیه داوانت

وتم: شوون باوانت وه چه په ی نه ی بوو

ئاگر بچو لى شەمال لەپەى بوو

مال باوانت ھەزار ھەزار بوو

ھەر پروژى يەكئ پروو وە مەزربوو

وات: ئرا چوھ مەكەى نوور باوانم

شايت پروژى دەسبگري گوشەيم داوانم

ميرزائەحمەددواواشى ئەلئيت،

بەرزە جنارئ، بەرزە جنارئ

لە بەرزە ھاديم بەرزە چنارئ

سيميماى سيمين تەن، سيمين عوزارئ

گولئى وا نەويەن، لەھيچ گولئارئ

نازک نازار، قەمەر تەلەتئ

شەۆەر گفتارو شیرين لوعبەتئ

بامار گيسوووش، مەشغول بازيش بى

چون توركان نە تەرک، تيرەنازيش بى

لەگيان ويەردم، ھەوال لئش پەرسام

لەتيرە نازى توركان نەتەرسام

بەويئەى مەجنوون، لەغەم كەيلەوھ

تەك دا وە لای، لەيل وە مەيلەوھ

وتم: ئەى سەوزەى سەفای سەرکانى

پهشته‌ی له‌قاي حه‌ق، حه‌یی سوبحانی

نه‌شه‌م که‌ر وه‌شه‌هد شیره‌ی که‌لامت

بفه‌رما چیشه‌ن سووره‌ت ونامت؟

وات: نامم قه‌مه‌ر نازکیش نازم

باز شکار که‌رو دیده‌ی شابازم

ئیمه‌نالین که‌شاعیر بیت‌ئو داستان وئه‌فسانه‌وحه‌کایه‌تانه‌وه‌کوو چون‌خویانن زیندویان بکاته‌وه‌به‌لام مه‌سه‌له‌ی داهینان و به‌ره‌وپیشه‌و چوونی له‌دوینتیه‌ده‌ست پی‌ده‌کات که‌به‌ره‌وپیشه‌وه‌چووه‌و بووته‌ئه‌م‌رو و به‌رده‌وامه‌له‌رویشتن ئه‌بیته‌سبه‌ی، و بنیانی مه‌کته‌بو شیعریکی تری له‌سه‌رداده‌نریت، هه‌روه‌ها که‌له‌سه‌ره‌وه‌ئیشاره‌مان پی‌کرد هه‌رمه‌کته‌بیک له‌سه‌رمه‌که‌تی پیشو داده‌مه‌رزیت ئه‌وه‌ی گرنکه‌ئه‌وه‌یه‌که‌هه‌رمه‌کته‌بیک تازه‌که‌هاتووه‌، میراتی هونه‌ری وئه‌ده‌بی و مه‌که‌ته‌به‌که‌ی پیش‌خوی ئاویتیه‌ی روانگه‌یه‌کی تازه‌کردووه‌و له‌چوارچینه‌ی تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی خویدا که‌لکی لی‌وه‌رگرتوون، دیسان دینه‌وه‌سه‌ر شیعره‌ناته‌واوه‌که‌ی خانای قوبادی ته‌واو کردنی له‌لای میرزنه‌حمه‌د داواشیه‌وه

ئه‌و به‌شه‌ی له‌شیعری شیرین و فه‌ره‌اد که‌ئه‌حمه‌د داواشی به‌ناته‌واوی ده‌زانیت، گوايه‌فه‌ره‌اد په‌قیی خه‌سره‌و ده‌بیت خه‌سره‌و ده‌سه‌لات داره‌و هاله‌فیتراخدا که‌به‌هه‌رشیه‌یه‌ک بیت فه‌ره‌اد له‌ناوبوات پیره‌ژنی به‌وکاره‌دائه‌سپیری پیره‌ژنه‌که‌فه‌ره‌ادکوژه‌، فه‌ره‌اد ده‌کوژیت. پیره‌ژنه‌به‌خه‌سره‌و ده‌لایت من ده‌چم بۆلای فه‌ره‌اد و کاریک ده‌که‌م خوی بکوژیت، پیره‌ژن پیلانه‌که‌ی خوی وا داده‌پژیت که‌من ده‌چم، بۆ پای بیستوون بۆلای فه‌ره‌اد چاوتان له‌من بیت‌نزیکی تاقی فه‌ره‌اد بووه‌مه‌ئیه‌نیوه‌پۆران و گایه‌ل هاتنه‌وه‌په‌چه‌ساره‌میان بکه‌ن که‌ده‌نگی ساره‌مای گاو گوپه‌و می‌و به‌رخ و بزنه‌کار و ژن و پیاو تیکه‌ل بوون، ژن پیاو منال وگه‌وره‌بین و بچن به‌یه‌کدا گوریی ران و به‌رگه‌ل گاوگوپه‌که‌بکه‌ن، فه‌ره‌ادله‌من ده‌پرسیت ئه‌و قاله‌قال و هه‌راهه‌را چیه‌له‌ناوئاواییدا منیش ئه‌لیم شیرین خوی کوشتووه‌به‌مه‌ش فه‌ره‌اد به‌رگه‌ی مه‌رگی شیرین ناگریت خوی ده‌کوژیت، ئه‌م کاره‌له‌ناو ئاواییدا هه‌ربه‌وجۆر پروو ئه‌دات که‌پیلانه‌که‌یان بۆ دانرابوو. له‌وکاته‌دا پیره‌ژن نزیکی تاقی فه‌ره‌اد ده‌بیته‌وه‌ژن، و منداڵ گه‌وره‌و بچوک تین به‌یه‌کداو ده‌چن قاره‌ی می‌و بزنی نۆله‌ی گاوکوپیرو کاروبه‌رخ ده‌نگی قاله‌قالی ئاوایی به‌رزه‌بیته‌وه‌فه‌ره‌اد دا ئه‌چله‌کیت ده‌بینیت پیرژنیک دی‌بۆلای دیته‌پیری پیره‌ژنه‌که‌وه‌و لینی نزیکی ده‌بیته‌وه‌و پرسیری لی‌ده‌کات ده‌لایت ئه‌و ئه‌و قاله‌و هه‌رایه‌ی ناوایی چیه‌؟ پیر ژن ده‌لایت شیرین خوی کوشتووه‌. فه‌ره‌اد به‌رگه‌ی ئه‌و هه‌واله‌ناخۆشه‌ناگریت و قولنگیکی سه‌د مه‌نی به‌ده‌ستییه‌وه‌یه‌و هه‌لی ده‌کاته‌ئاسمان به‌سه‌ری خویدا ده‌کیشیت و ده‌لایت:

قولنگه‌ی سەدمەنی ھامپرازی چۆلم

بیرە خوارەووە دەکە کاپۆلم

قولنگە دیتە خوارەووە و لە کەللە‌ی سەری فەرھاد دەدات و دەیکات بە دوو شەقەووە. پیرە ژن ھەوالیش دەبات بۆ شیرین کە فەرھاد خۆی کوشتوووە. چۆنیەتی داستانە کە لە شیعرێ ئەحمەد داواشیدا ئەحمەد داواشی.

ئەحمەد چون خانای خاس خەیاڵ خامە

ئینشا کەرد بە‌ی تەور، ئی نامی نمە

شەفتش شیرین بالā زەر ستوون

ستوون کرد قامەت، لە پشت گولگوون

بە شین و شیوەن بە داد و بیداد

داد مە کەرد مەوات فەرھاد ناشاد

کام دڵ جە سەنگ بی زەر دە‌ی خە دەنگ بۆ

چون فەرھاد سەر ش سپەردە‌ی سەنگ بۆ

دوچار بە‌لای، کۆس ناحەق بۆ

فەر قش چون فەرھاد وە تیشە شەق بۆ

وات: بە کەنیزان بی پەردە شەرمی

با شین فەرھاد گیریم وە گەرمی

ئەو شەو شیرین شین پەستاخیز مە کەرد

نفرین وە بەخت تەخت، شای پەرویز مە کەرد

چون سپیده دهم، غونچه‌ی سوبح خیزا

شیرین چون شیرین تالی شهو بیزا

چه‌نی که‌نیزان، دور‌دانه‌ی مه‌کنوون

ته‌شریفشان به‌رد، وه پای بیستوون

دیش فهرهاد چون شیر زامی خه‌ته‌رناک

له پای بیستوون که‌فته‌ن وه هیلاک

تا دیش زیرنا، له پشت گولگوون

واروو وینه‌ی گول، ویش که‌رد سه‌رنگوون

وه تاک پروالا، چون غه‌زاله‌ی تاک

وه چالاک نیا سهر، فهرهاد وه چاک

وه زایلله‌ی به‌رز، فهرهادش لاوان

والاوان تا سه‌نگ بیستوون تاوان

شیرین په‌ی مه‌لهم، شه‌فای ئیش ئه‌و

دهم نیا وه دهم زام و پریش ئه‌و

واتش: فیدات بام فهرهاد ناشاد

شیرین مهرده بای، سهرت دا وه باد

شیرین چون شیرین شیرین ته‌ر له‌قه‌ن

ئاوه‌ردش وه هوش، فهرهاد کوکهن

فهرهاد وات: ئوخه‌ی، شیرین نه‌مه‌ردم

گیان شیرین فیدای، گیان شیرین کهردم

شیرین وات: فەرهاد پهی چه واکهردی؟

فەرهاد وات: شیرین واتهن، تۆ مهردی

من که شنهفتم، نام مهرگ تۆ

مهرگم واجب بی، راست بۆ یا درۆ

ئینه شیرینهن جه رای دلداری

ئامان پهی فەرهاد مهکهرو زاری

ئانه فەرهادهن گیرۆدهی عهشقهن

پهی ئههل عاشق، ئینه سهرمهشقهن

ههرکهس چون فەرهاد، عهشقش پیشه بۆ

فهرقش مه بۆ شهق، مه ودای تیشه بۆ

عاشق کهسیوهن، نه نیشۆ وه شاد

تا له رای مه تلّهب، سهر نه دۆ وه باد

نموونهی دووهم:

میرزا ئهحمهد له شیعرێکی دیکهیدا جی پێی ههوت بهنده بهناوبانگهکهی خانا ههڵدهگریت که له روخساردا تهرجیبهنده و له ناوهپرۆکدا مونا جاته. میرزا ئهحمهد نهک ههر وینه و خه یالی شیعرێ له خانا وهرگرتووه، بهلکوو بابتهی فیریشی لی وهرگرتووه. لهم نموونهی خوارهوهدا میرزا ئهحمهد بابتهی (مسیر) و (مخیر) کرداری مرۆف دههینیتته ئاراوه و هاوشیوهی خانا دهیهویت بلیت خۆم و کردهوهکانم ئافهریدهی بریارێکی ئهزهلین:

خانا:

یاچهی ئهر بهدخووم، ئهر پاکیزه خووم

گونای من چیشە؟ ئافەریدەى تووم

ساكه كيشانت بيناي بالا دەست

من هەر سونع تۆم، ئەر خاسم، ئەر پەست

ميرزائەحمەد:

ئەورۆ جە عەدەم، دنيات كەرد سرشت

وێت كيشاي تەسوير، فەرقەى زيبا و زشت

وات قەرار داگە، لە سەر عالەم گشت

گاگا پشت وە زين گاگا زين وە پشت

ئەگەر بەدكارم، مانعم تۆوى

چون كە جە ئەزەل، سانعم تۆوى

خانا

حەيى بيزەوال، قەيىووم بەرحەق!

نيگرنەدى نقش نۆ تاق ئەزەق!

ميرزائەحمەد

يالەقاي بەرحەق، دائيم وقەديم

يانەقاش نەقش، تاق زەپرو سيم

خانا

عەفروت جاي ئۆميد بىنگانەو خویشەن

لوتف دلنهواز گه داو دهرويشه ن

ميرزائه حمه د

ياسا حيب سام، روى تو ميدويم

توى فايه ق نماي، زه عيف به رزه خيم

خانا

چون من گونا بار مه ينه ت به كويي

چون تو به خشه نده ي كه ره م بيشويي

ميرزائه حمه د داواشي

من عه بد عاسي، بارجه گونا هم

به جو ز زات تو، نيه ن په نا هم

خانا

جي هانئا فه رين، به خشه نده ي ئه كبر!

خانا بيچاره ن فه رياد په سيش كه ر!

ميرزائه حمه د داواشي

بوويه ر جه ته قسي پر، كه رده وه ي به ديم

به شه ره فنا كي، ئيسم ئه حمه ديم

كاريگه ربي مه وله وي:

مه وله وي تاوگوزي (۱۸۰۶ - ۱۸۸۲ ز) يه كي كه له شاعيرانى گه وreh كورد و دوا نوينه ري گه وreh قوتا بخانه ي شيعري كورد ي گورانه. ده ست يكي بالاي له شيعري سوف يگه ربي و په سنى سروشتدا هه يه. كاريگه ربي مه وله وي له سه ر شاعيرانى سه رده مي خو ي و دواي خو ي گه ليك زوره. ئه م كاريگه ربي شيعري ميرزا ئه حمه دي داواشيشي

گرتووه ته وه. میرزائه حمه د به که لک وه رگرتن له شیعری به زمی شادی یان (نامه ی نه وفتینت) ی مه وله وی که وه سفی زه ماوه ند و شایی و ئاهه ننگگیرانیک ده کات، که خو ی له وی نه بووه و له ریگه ی خالوی کۆماسیه وه ئاگاداری چۆنیه تی به ریوه چوونی ئه و زه ماوه ند و خوش رابواردنه ی چهند دۆست و هاوړپیه کی ده کات، به بی حزووری مه وله وی، شیعری (شیم وه توانکه ش) ی داناوه. که ده توانین بلیین ئه حمه د داواشی وه ک شاگرده جو لاکه مه کو ی جو لاکه ی بدزیت، مه کو که ی مه وله وی دزیوه و به شوین خویدا نایه ته وه ئه و شیعری کردووه به ئاوینه یه کی سهر تا پی بو ویناکردنی ژیان و پیناسه یه کی فرهه نگی کولتووری کوردی که مشت ده کات به تویشه وه ره ی فرهه ننگ و کولتوور و جوگرافیا و سروشتی کوردستاندا و ناوچه ی نیشته جیوونی مشت مشت وشه ی ره نگی و جوان دی به ده ستیدا و به ناوی به شیکی هره زور و هره گرنگ و پر بایه خ له که ژ و کو شاخ و داخ کانیاو و ته پ و یال شیوه ی نه ریت و به ریوه بردنی شایی و بگره خه م و په ژاره شیوه ن و خشل و سه روسوغلو جلوه برگی کوردی پیاوانه و ژنانه ی ئه وسه رده مه که ئیستاش به کاردین و به شیک له میراتی فرهه نگی و فولکلوری ئیمه دینه هه ژمار، هه ر کام له و خشل و که ره ستانه که میرزائه حمه د باسی ده کاو شیعیان پی ده رازینیتته وه هیما یه کن له باوه ری ئایینی هه زاران ساله ی مله تی کوردا میرزائه حمه د به شیوه یه ک وه سفی ئه و شایی و زه ماوه ند و ئاهه ننگگیرانه ی توانکه ش ده کات، و که له پوور و سامانی نه ته وایه تی و داب ونه ریته کان ده ست بزار ده کات ده کریت فیلمی لی نمایش بکریت، ده ست بزار کردن و ناوه تیان و ئاماژه پیکردنی ئه و هه موو خشل که ره سته و ناوی کانیاو ده ست ودیمه نه سروشت وره سم ورسوماته له شیعری میرزا ئه حمه دی داواشیدا ئاستی شاره زایی ئه و شاعیره ده گه یه نیت له جو قرافیاو میژوو و که له پوور و زمان و ئه ده بی میلله ته کهیدا به گشتی. له بیرکی نیشتمان دۆستانه وه نه ته وه ییه وه چهند نمونه له شیعری هه ردوو شاعیر له سه ر دوو شایی وزه ماوه ندی کوردی دوو ناوچه ی جیاواز که له لایه نی نه ریت و جلوه برگ ورسوماته وه هیچ جیاوازیه کیان نیه ده خه یه نه روو.

نمونه ی مه وله وی:

ده لاله ت جو شو چوون پوی ئازادی

گهرمه ی گهرم نه زم به زم پر شادی

میرزائه حمه د:

ئازیز جات خالی، نه و ئازادیه

نەو بەزم و تەرەب، شەوق و شادییە

لە تەقەیی دەهۆل، لە چریکەیی ساز

دەنگ زیل بەم، سەدای هەیی شاواز

مەوله‌وی:

خەمیای و چەمیای ناز نیمچە کناچان

دەنگ هەیی شاباش نەوجوان واچان

شاباش شادیی شەیدای شاباشان

خاس خاس کزەیی سۆز دەروون خاش خاشان

میرزا ئەحمەد:

لەفکەیی دەسمالان، گرپەیی پووشین بی

زەرەیی سەر ئاوێز، جرپەیی پوتین بی

مەوله‌وی:

خەشە و خەشپەیی خاس، ترپەیی پەنجەیی کەوش

عیشو و نەزاکەت، کریشمەیی بی خەوش

میرزا ئەحمەد:

خەشپەیی پای شەوبەند، زرنگەیی لاسەرە

زەرەیی مۆرە و گۆ، خرنگەیی کەمەر

مەوله‌وی:

شەوق زەرەق و بەرەق فەرەقە زەرکلاو

ورشه و پرشه ی خوی کولم بو گولاو

میرزائهمه د:

شهوق پیشانی، بریقه ی کلاوزه پ

قریقه ی نازاران، تریقه ی لولولوی ته پ

مهوله وی:

سه مای ده سما لان، رمای نهوها لان

نه مای مه لالان، نمای وهش حالان

میرزائهمه د:

دهیده غه زالا ن، نهوبه ر نه مامان

قامه ت شمشالا ن، عه رعه ر ئه نامان

مهوله وی:

لاره ی قه تاره ی لاو شه ده لاران

ئیشاره ی که م که م په نجه وشاران

میرزائهمه د:

هه رکه س با که سی، بهین به ستش بی

جهو ده م بی په روا، ده س وه ده ستش بی

مهوله وی:

شاخه ی شریخه ی خشل نیمه رهنگ

فره ی فوته ی شوپ، پاژنوی گوله نگ چه نگ

میرزا ئەحمەد:

گاز قولوان، پایە ی کێل گێلە

نیش ئەقرەوان، سایە ی پاپۆیلە

مەولەوی:

وە لیمۆی ئالای کالای بالای شەنگ

قرچە و چۆقە ی جەرگ، دڵ وە خەمان تەنگ

میرزا ئەحمەد:

خالان لە شەفاف، شەمیم ئەفزای زۆلف

یەخە و سینە و مەم، ناپەزا وە قۆلف

مەولەوی:

شاخە ی شوخ خشل سەرسینە ی سیم وەنگ

فەرە ی فۆتە ی شوپ، پارزە و گۆلەنگ جەنگ

میرزا ئەحمەد:

مەداشان وە هەم، لەرزە و گۆلەنگ

زۆلف زنج خال، فەرزە وە جەنگ

پیشینی لە شیعری داواشیدا:

یەکیەک لەو بابەتە هەستیارانە ی میرزا ئەحمەد دەستی بۆ بردوو و شیعری پێ نووسیوەتەو، بریتیە لە بابەتی پیشینی پرووداوەکانی داهاوو، کە ئەمەش میژوویەکی دیرینی لە هزری ئایینی و ئەدەبیاتی گەلاندا هەیە. ئەدەبیاتی کوردیش خالی نییە لەم بابەتە. میرزا ئەحمەد لەژێر کاریگەریی عێل بەگی جاف (سەدە ی ١٦ ز) دا و بە هەمان کیش و سەر و شیعریکی پیشینی نووسیوە. ئەمەش ئاستی هزر و هەستیاری و وردبینی شاعیر دەردەخات لە بەرانبەر پرووداوە میژووییەکان و چارەنووس و ئاراستە ی ئەم پرووداوانە. هەر وەک پیشتر ئاماژە ی پێ درا میرزا

ئهحمده داواشی له ږنگه ی حوجره و مزگهوت په یوه نډیه کومه لایه تییه کانه وه به باشی ئاگاداری میژوو بووه و ههروه ئاگادار و ئاشنای نووسین و شیعری شاعیرانی پیش خوی بووه. له بهرام بهر هه موو ئه مانده که مته رخه م نه بووه و به پنی تیگه یشتن و هه لومهرجی ژیانی سه رده م له سه ریان تی فکریوه و هه لویستی نواندووه.

پروانگه و بۆچوونه کانیانی هیناوه و ئاویتیه ی پروانگه و بۆچوونه کانی خوی کردوون و به تازه گه رییه وه له چوارچپوه ی تاییه تمه نډیه کانی خویدا که لکی لی وه رگرتوون. ئه وه ی زور جیگه ی سه رنج و تی پامانی خوینه ره له پیشگوییه کانی میرزا ئه حمده دا دوو خالی هه ره گرنگه که هه م له م پاش مه رگی خودی شاعیر پروویان داوه و هه ر کامه و به شیویه ک کاریگه رییه کی نه رینیان له سه ر کیانی نه ته وه و نیشتمان و ژیانی خه لک داناوه نموونه:

میرزئه حمده داواشی

ده می ده وره ی مه لا ئه ویت

ئیران پر له به لا ئه ویت

سه نگه ر له سه ر قه لا ئه ویت

قه تل به ناو ئه لا ئه ویت

هه روا بووگه و هه روا ئه ویت

ئاخر ئه مر هه روا ئه ویت

عیل به گی جاف

ناوی مه لا به نه گ ده بی

دو نیا له مه لا ته نگ ده بی

دی ده ی مه لا زلمات ده بی

نه وا بی عوودوو نه ی ده بی

ایل بیگ جاف چاپ تهران ۱۳۸۴

صدیق صفی زاده.

عێل به گی جاف چاپ تاران سالی ۱۳۸۴ سدیق سه فی زاده

ئه مه هه ر ئه وه یه که داعش و مه لا و ئایینه توندپه وه کان له م ده ساله ی دوا ییه دا به ناوی ئه ل لا وه له رۆژه لات ی ناویندا به تایبه تی له خاکی کوردستاندا کردیان و هه زاران مرقی بیتاوانیان دا به ری شه پۆلی شمشیری بوغز و غه رز و کینه و نه زانی خۆیان.

میرزا ئه حمه د جگه له شیعری ئه م شاعیرانه ئاشنا بووه به به شیک ی هه ره زۆر له شانامه ی کوردی، نامه ی سه ره نجام، بگه ماریفه ت و پیری شالیار ده یان هه ل به ست و هۆنراوه ی جیاوازی هه ماسی عیرفانی و... که بوونه ته نه خشی چینه راوی تان و پۆی قالی فه ره نگ و کولتور و ئه ده بیاتی کوردیان په نگ ریژی کردووه، وله شیعه کانی میرزه حمه دیشدا په نگیان داوه ته وه، چه ند ده قیک له وشیعرا نه ی میرزاهه حمه د که تایه تن به وه سف و ستایشی سروشتی نیشتمانه که ی کوردستان و هه ر کام له م ده قانه ی به شیوه یه ک وه سفی کوردستانی تیدایه ئیشه ره پیه که ی ن

میرزا ئه حمه د و شیعری نیشتمانی:

ناوه رۆکی هه لۆیستی نیشتمانی و نه ته وه یی و خۆشه ویستی ده ربهرین بۆ نیشتمان بۆ یه که م جار لای ئه حمه دی خانی (سه ده ی ۱۷ز) و لای خانای قوبادی (سه ده ی ۱۷ز) لای حاجی قادری کۆبی وه کوو قوتابییه کی خانی و قوناغی دووهم (سه ده ی ۱۹ز) و لای ئه سیری که رکوکی نه وه ی سییه می ئه و قوتابخانه یه (سه ده ی ۲۰ز) و ده یان شاعیری دیکه ی سه ده ی بیست، شکل و شیوه ی خۆی له شیعری کوردیدا وه رگرت. چه ندین شاعیر و نووسه ری نه ته وه یی دیکه وه ک سه ره تایه کی سه ره له دانی بیر و هه لۆیستی نیشتمانی و کیانی نه ته وه یی ده رکه وتوون و ده ناسرین که به دلنیا ییه وه میرزا ئه حمه د داواشی ئاگاداری کاره کانیان بووه و خۆشی به چه ند ده قیکی به رز ده چیته ریزی ئه و شاعیرانه وه.

نموونه ئه م ده قه شیعرییه ی که ستایشه و شیواز و ناوه رۆکی ئایینی له خوگرتووه و تیکه ل به بیر و هه لۆیستی نیشتمانی کردووه. چونکه له تیکرای هۆنراوه ی وه سفی سروشتیه کانی دا دیمه نی تایه تی و ناوی جیگه و چیا و پروبار و گۆلی به هۆنراوه بۆ میژووی بیر و هۆشی نه وه ی دوا رۆژ به یادگار هیشتووه ته وه:

شه مال وه جایه، شه مال وه جایه

شه مال مه کیانوت، بشۆ وه جایه

چون ئه و جا نییه، له هیچ جا جایه

نیهنش بهغتیر، سومبیل گیایه

عوزر ناوهری نهواچی شهوه

تا مهشی وه سهر، قولهی سهرکهوه

نهوعی بو یاری، وه گهراوهدا

ههراسان نهکەیت، کهس له خاوهدا

شهمال بوعرزم، بکهره قهبوول

بشو وه تهواف بارگای شیخ رهسوول

خاک بارگانهش، وه چه م بماله

لاله و پاله کهر، وه دل بناله

همهت خواهی کهر بال دهر دووباره

تا مهشی وه کوئی، پشت شوانکاره

راسته کووره راو، سهخت و سهر وه کون

کهی شایستهی شهست، پهپ و بال تون

مهشی وه جایه سهحرای خوتهن تهرز

سهبز و خوړهم و دلنشین و بهرز

خاکش عهتیقهن ئهشیای قهدیمه

ههر گوشه‌ی بدهیهی ههر زهر و سیمه

له پای دامانش، سهراوی دارو

شهمال مهویاری، مهوینیش ئارو

باغه باغاتهن، گولزارهن گولهن

زوان قاسره، وه سفش موشكله

وه ته نيا بشو، وه كاني كه لك

بديه وه كه لك چيش كه ردهن فله ك

پلوور و تهخت و تاجش بوينه

يافهرز يا سوننهت، نوپژي بخوينه

وه كاني گه شكي، خاترت جه م كه ر

تماشاي هه وار، سهردار نه كره م كه ر

نه و وهخت و پت بدهر، وه بهند بازان

مينگه ي هه وارگه ي نازنين نازان

سرشته ي قودرهت، له قاي باريه ن

هه رچه شمه ش نه وعي، تاوش جاري يه ن

مه دارت نه بو، نه ر پو بو نه رشه و

تامه شي وه سهر، كزي كاني خه سره و

بوكره خاكش، چهند موعه ته رهن

تاوش تاميته ي، زولف دل به رهن

سيماي مه نزهري، به رزش عالي يه ن

جاي به زم خه سره و خان والي يه ن

كويله و ماكوان، وه ئاته شگاوه

بديه ويگيله و پوري دماوه

له شيعره كانيدا خاڤىك له خاكى نيشتمان به جى ناهيڤيٽ ئه وهى كه ژ و كه مهر و كاج و شاخ و داخ كانياو و باغ و چه م پروبار و سه رئاو و هه وار و بيلوگه و ئه شكه وت شه وگه و، نه زهر كردو سهيرانگا و جيگه ي ميژوويى ناوچه كورده وارييه كانى ده هيٽته وه شيعره ده سوينيكي هه زار هه زارى پى ده هونيتته وه. خه يالى هه ر خوڤنه ريكي پى گري ده دا به جوانيى كوردستانه وه. ئه م شيعرانه كه ميرزائه حمه د به ناوى شه ماله وه گوتوويه تى جگه له ده رختنى جوانى تاييه تى سروشتى كوردستان كه سروشتيكي بى ويټه به له ئاستى دنيا دا له پروانگه ي جو قرايى دا نرخ وبايه خيكي زوريان هه يه به م جوړه كه زوربه ي ناووه قه ديمه كانى ئه م مه حالانه كه له سه ر زاروزوانى خه لكى خو جى ناوچه كه به گشتى بوو وه ك جوتيار ئاژه ل دارو گه رميان وكيوسان كه ران كه ئسته به هوى گوراني ژيان خه لك تيكدانى ناوچه كه كان به هوى درووسكردى به نداوو كارخانه و كارگه ي به ره هم هينهره كانه وه و دابراى نه وه ي نوئ له سروشت ژيانى سنعته ي پروو به له بيركان ده چن و به لام ميرزائه حمه د؟ به شيويه كى مه كتوب زيندوويه تى پى به خشيون بو هه تاهه تايه ئه و ناوانه ده مينه وه و له بيرنا چنه وه له ميژوويى نه ته وهيدا، نمونه ي ناوه كانى ميرحه مزه ي عه ره و، زاخه و مادمسان، كوى نه قاره خان قه لاي چه نكيژ خان، قزل قه لاي، له شارى جوانرو كه ئسته هه موويان به و ناوانه نه ماون بوونه ته شاره ك هه ركامه و به كوو كوچه يه كه وه ده ناسرين، قه ره چيمه ن، قه ره چه م، حه سارسفيد، كيغه وزيران، مه نى وگولباغى، هه وه توو، سارال، سه قز، بووكان، بانه، باشماغ تاو هه نيمن له هه ورامانى ژاوه رو زريبار زه رنه له گوندى چروسانه و، زيويى كاميران به نيگه ز نارو ده شتى وه ر مؤرده زناو گوليجه ي، هه رميى به رده چه رموو ته نكي لون ماي خوړه تاو نوورى وه يسوه گ كه له شاهويه و به قسه ي زاره كى شمشاليان تى هاويشتوو له سه راوى گه رمه خاني پروانسه ر هاتوو ته ده شت، هه روه ها سيروان، پاوه، خانه گا، پيرخدر، كوى قه زاله ئه لك ماراو، سيانزه وه ده رى پاركى تاقوسان كه كونترين سهيرانگايه ي شيرين بووه، هه ر هه مووى بوونه ته كه ره سته ي شيعره كانى:

چون شاهين وه شين، سه يد كور كوردا

بالى بشانه وه ده شتى وړدا

يا:

سه رچى وه نشور، چه نى تاو دولاو

چالى و چه رگا مه ويى وه چاو

زړنه زه رينه ره ز ليش مه وارو

چون يەك وەجەب خاك بى ئاۋ نەدارۇ

فەرامۇش نەبۇ، دەسم وە دامان

نەھار لە تىژ تىژ شام لە ئارەنان

كەواتە ھەموو دىمەن و تابلۇ رەنگىنەكانى كە نىشتمانى داۋاش يە لە دىر بە دىرى شىعرەكانىدا ئامادەن و ھەموويان دىمەنى راستەقىنەن، كە كارىگەريان كىرەتە سەر خوينەر. چونكە ھەر ھەموويان بىر و كيانىكى نىشمانپەرۋانەيە و كارىگەريان كىرەتە مېشك و دلى دەروونى خوينەرى شىعرەكانى.

كوردستان و جوگرافيا و سروشتەكەى بوونەتە ناوەرۆكى جياجياى وەسفى و دلدارى و كۆمەلايەتى و ھەروەھا بابەتى نىشتمانى و گيانى نىشمانپەرۋەرى و نەتەو پەرۋەريان تىدا بالايە. بەلگەمان بۇن و بەرامەى خوشەويستى و سۆزى نىشتمانىيان پىۋە ديارە. كوردستان كويستان و گەرميان و سروشت و ژىنگەى بوونەتە موتيفى چەندىن دەقى شىعرى لە داۋاشيدا. بوونەتە ھىما و لە شىعرەكانىدا رەنگى داۋەتەو ەك ھەموو ئەو دەقانە تايبەتن بە وەسفى و ستايشى سروشتى نىشتمان و كوردستان. بە قوۋلى تەماشاكردن لە كوردستان لاي شاعىر كارىكى زۆر پىرۆزە ھەلۋىستىكى نىشمانپەرۋەرانەيە گيانىكى نەمرانەيە چونكە ھەرچى نەخشەى سروشتە لە ھۇنراۋەكانىدا كوردستانىن يادىك لە بزوتەو ە و ھوكمپرانىيەكەى ئەردەلان و سەردار رەشىد و يادىك لە شىخانى نەقشەندى و گەورەكانى كوردستان و ناوچەى نىشتەجىيۋونى دەكات. بى گومان ئەو پرووداۋانە ئەو كەسايەتپانە كارىگەرى و نەخشى خويان لاي مىرزا ئەحمەد بەجى ھىشتوۋە.

ئاكام:

شىعرى كلاسىك ھەر ەك رەوتى گەشە سەدەى كۆمەلگەكان لەم ۴۰۰ سالەيدا رەوتىكى بەرەو پىش چوون بوۋە و لە نيۋەى دوۋەمى سەدەى بىستەم دا قوناغىكى نوي بە خۆيەو ە بىنيۋە و لە سەر زۆربەى شاعىرانى نوي گەرا كارىگەرى داناوۋە، ھەروا كە لە سەر تاۋە ئىشارەتى پى كراۋە شاعىرە كۆنەكانى كورد، ەكوو شاعىرانى ھەموو نەتەو ەيەكى تر، لە ھەلۋىستەكانىدا بە زۆرى پەپرەۋەى شىعرى شاعىرەكانى بەر لە خويانىيان كىرەتە مىرزا ئەحمەد داۋاشى ەك يەككىك لەو شاعىرانە كە بەدوا بەرەى ئەزموونى ئەدەبى گۇران و سەرەتاي ئەزموونى ئەدەبى سۇران و بە پەپرەو كردن و كەلك وەرگرتن لە شاعىرانى پىش خوي ەك ئەحمەدى خانى سەدەى ھەلۋەيەم، خاناي قوبادى سەرەتاي سەدەى ھەزەيەم و مەولەوى تاگۆزى سەدەى نۆزدەيەم و حاجى قادى كۆيى نۆزدەيەم بە زمان و شىۋازى دەرپرېن و شىعرى تايبەت بە خوي شىعرى ھۆنيۋەتەو، مىرزا ئەحمەد داۋاشى بە زمانى گۇرانى شىعرى بۇ نىشتمان گوتوۋە و خوشەويستى بۇ دەرپرېۋە چەند شىعرىكى گوزارشت لەو ناوەرۆكە دەكات ناوەرۆك و ھەلۋىستى نىشتمانى و نەتەو ەيى، مىرزا ئەحمەد داۋاشى ەفادار و دلسۆزى نىشتمانەكەى بوۋە زۆر

به که می باسی خوی دهکات به لکوو باسی سروشت جوگرافیا و جوانی ولات و سه رجه م خویشی و ناخویشی و
ناکوکی و چهوسانه وه و چینایه تییه کان و دهر د و واقعی کۆمه لگاکی دهکات، له بهرام بهر هه موو کیشه و
گرفته کانی کۆمه لگادا له و سه ر ده مه دا هه لویستی نواندوووه شیعرى ناره زایه تی ده برپوه و به نیسبه ت هه موو
فه ره نه نگى خو جیی که له پوورى ناوچه که که مته رخه م نه بووه،

سەرچاوه كان

۱-ديوان ميرزا ئەحمەدى داواشى ل: ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹، ۸۰۳، ۳۸۱ و ۳۸۲. ۴۴۶، ۴۴۵، ۴۴۴، ۱۹۲، ۱۹۱،

۲-كتیبي مهولهوى ناسى ل: ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۴. ۳۳۹، ۳۴، ۳۴۱، ۳۴۳، ۳۴۴

۳-سەرجه مى بهرهمه كانى محهمه د رەسوول ھاوار بهرگى چوارهم. ئاماده كردنى: رەفيق صالح سليمانى ۲۰۰۸، ل: ۱۰۶، ۱۶۸، ۱۶۹.

۴-ديوانى خانای قوبادى، ل: ۳۹۴، ۳۹۵، ۳۹۷، ۳۹۵، ۳۹۹، ۴۰۰.

۵-له دايكبوونى نه ته وه يه ك، فهرهاد پيربال، ل: ۲۳.

ميژووى شه پرى پارسه كان نووسەر هيژودۆت وەرگيران عه له ی فه تحى چاپ نشر

كوردو كوردستان ئەمىن زه كى هگ چاپ ئايدىن سال ۱۳۷۸

ميژووى نژادى كورد ئحسان نوورى پاشا چاپ نشر ۱۳۶۱

رەنگالە كان عدولرەحمان قادرغەفوور سليمانى ۲۰۰۳

ديوانى ئەحمەد موختارى جاف پىداچوونەو و ئاماده كردنى كه روان عوسمان خەيات

ديوانى پيرهميرد نووسىنى موحهمه د رەسوو ھاوار

ديوانى خانای قوبادى كۆكردنەو وى كاروان عوسمان خەيات